

‘s Middags vertelt Ziggy aan Momo en oma wat er op school werd gezegd. ‘Iedereen denkt dat die Scooter Oma een soort Super Oma is.’

Oma zit het verbaasd aan te horen. ‘Super Oma, wat een onzin. Het was een gewoon persoon.’

Ziggy grinnikt. ‘Ja, maar volgens de kinderen op school heeft ze net zo’n pak aan als Superman. En op haar helm staat een grote rode S. Nou ja, dat van die S heb ik verzonnen.’

Oma schudt haar hoofd. ‘En dat is niet het enige dat eraan verzonnen is. Maar nu wat anders, Ziggy. Denk je eraan dat we zo naar de tandarts moeten?’

Daarna kijkt oma haar buurjongetje aan. ‘En wat doe jij Momo, ga je voor de gezelligheid mee? Het duurt niet lang.’

‘Gaat u met de auto, oma Roos?’ vraagt Momo. Als oma knikt, doet hij een stap naar achteren. ‘Dan ga ik niet mee. Ik ga liever op het pleintje spelen tot Ziggy terugkomt.’ En hij loopt naar de voordeur.

Oma Roos kijkt hem verbaasd na. ‘Ripsa-li-dopsis,’ mompelt ze. ‘Wat bedoelt die jongen?’

Ziggy giechelt. ‘Hij vindt dat u gevaarlijk rijdt.’

‘Hoe komt die jongen erop!’ zegt oma verbluft.

Even later stappen ze in de auto en maken hun veiligheidsgordels vast. Daarna start oma de motor en geeft meteen stevig gas.

Het is raar, denkt Ziggy terwijl ze zich vasthoudt. Zodra oma achter het stuur zit, verandert ze in een scheurneus. Mama zegt zelfs dat ze rijdt als een dronken nijlpaard. Ziggy grinnikt zachtjes bij de gedachte.

‘Aan de kant, Bill-bergia!’ roept oma intussen tegen een dikke man op een fiets. ‘Ik heb geen tijd voor slakken.’ Met piepende banden scheuren ze door de bocht.

Een paar straten verder moeten ze stoppen voor een rood stoplicht.

‘Cros-sandra nog aan toe,’ moppert oma. ‘Waarom zijn er zoveel stoplichten in de wereld!’

‘Om ongelukken te voorkomen,’ grinnikt Ziggy. ‘Oh oma, moet u zien wat een sjieke jurk.’ Ze wijst naar een mevrouw op het zebra-pad. Onder haar jas draagt ze een zilverkleurige japon.

‘Allemaal ijdelheid,’ broemt oma. ‘Schiet op, Fatsia Japo-nica, het is allang groen voor ons.’ En met een vaart trekt ze op.

De sjieke mevrouw moet de stoep op springen om zichzelf te redden.

‘Oma toch!’ zegt Ziggy.

‘Een beetje lichaamsbeweging doet niemand kwaad,’ antwoordt

oma Roos.

Even later stoppen ze bij het huis van de tandarts. Toevallig is er voor de deur een plekje vrij. Maar een andere bestuurder heeft het ook gezien en wil daar zijn auto parkeren.

Verontwaardigd roept oma: ‘Nee Dieffen-bachia, dat is mijn plekje! U bent geen heer in het verkeer!’ En ze zet snel haar auto in het parkeervak.

‘En u geen dame,’ zegt Ziggy. ‘U moppert en scheldt al de hele weg.’

‘Ik scheld helemaal niet,’ zegt oma Roos kalm. ‘Ik oefen alleen de namen van mijn planten.’ Ze stapt uit en wordt meteen weer een dametje. ‘Kom Ziggymeisje, het is niet beleefd om de tandarts te laten wachten.’

Vijf minuten later huppelt Ziggy alweer naar buiten. ‘Lekker geen gaatjes!’ roept ze vrolijk. ‘Gauw naar huis, oma, dan kan ik nog met Momo spelen!’

‘Aan mij ligt het niet,’ antwoordt oma Roos. ‘Het zijn de andere weggebruikers die niet kunnen rijden.’

‘Hebt u wel eens een ongeluk gehad?’ vraagt Ziggy onderweg.

‘Nooit,’ snuift oma. ‘Ik heb dertig jaar lang met een serveerwagen rondgelopen bij de spaarbank. Dan leer je goed sturen en uitkijken.’

‘Reden er dan nog meer serveerwagens rond bij de bank?’ vraagt

Ziggy.

'Nee, maar ik moest wel alle mensenbenen, stoelpoten en prullenbakken ontwijken.'

'Mopperde u daar ook zo?' vraagt Ziggy door.

'Nee, zeker niet, dat kan niet op een sjieke bank,' reageert oma beledigd.

'Bent u daar zo sterk van geworden?'

Oma knikt. 'Jazeker, ik moest heel grote koffieketels tillen en zware stapels oud papier. Daar krijg je echte spierballen van.'

'En een knik in uw rug,' vult Ziggy aan.

'Omdat het bot daar een beetje is versleten,' geeft oma toe. 'Maar dat voel ik gelukkig niet meer.' Ze stopt de auto bij het speeltuintje.

'Kijk, Momo wacht al op je.'

'Natuurlijk,' zegt Ziggy. 'Momo kan niet zonder mij.' En ik niet zonder hem, denkt ze. Sinds oma op Momo en mij past, is hij een soort broertje van me. Het is niet leuk dat mijn mama zoveel moet werken. Maar Momo heeft helemaal geen mama meer. Dat is pas erg.

